

38

39

obsoluit
Lopez

Aslan.

Prologica + petits d'ichels. Spisal Spier Feb.

Vue prairie qu'elziane!

Spier

Paete:

Tracy Lashrats

Bliskil }
Resuman } nyigori sinori.
Amiran }

Lartauhi, nyigori hii.

Tjumlak }
Kichir } r slugi qui Amiranu
Aalan }

Cremouia r slugi qui Kueya

hira }
kata } quinceye ny deljijih deljel
choje }
Kir }

Kra paritiska, ore duci

Lonyani, slujabriti, narod.

"Kisi, hja stavgji kuzori sinovi. Les in dera mata. Zadej zgorim puz ni droje shen.

1. prizor

Djondak in Kichir

Djondak (puzanja Kichira): Zuri se, Kichir, zuri se. Shmetu puzle gozpodar ni se me senci
o mredno.

Kichir: T murem, quaris, oshbrnik! Turescu! Teli je lalho, ko le ubazujis, delo pa prepustias
meni.

Djondak: Ali naj bo manj narobe? Da le ubazoval ti ni delal jaz?

Kichir: Zadej pa me? Taki nehoj oases! Tien se gozj mi, oshbrnik, haj to pomei. Tret
kemi dnari bit je kuhaj gozpodar ni tehij ne to so solde, nozmano ham, ni
kije nezori sinovi. Sinovi se se omili puzicims moe, gozpodar pa, quaris, puzle
dama spet. To me je shujaj z mojimai paimi.

Djondak: Ptozimi paimi je se mariboj me ojeina. - To ves, da je puzitli kuz.
Tashroto, dal to puz sinovim o razpredilo. Ahladi se, priserni ni segari
ni se princje domes qui stadnem delu. Zato jih je parlat pu sem in
mene z ujimi za roduha ni se gozpodarje...

Kichir: Tce to je reu ni fudi to, da pluzla, ki je tu apuzgias ni pomei kumemo
ni pemea. Toj probel ni boj moe sta ziri quisi dobojanstva, hi ti je dal moe kuz.

Djondak: Ziri quisi, to je ves! Ali shli ni odgovornost, drage! Posebus zdej to so puzi
je odraali ni kicijr bar puzle po proje ni ne fudus puz...

Kichir: Haj se, ne fudus puz?

Djondak: O, helo ni puzdar fudact! Taki zee si rad gozpodaril, pobazel per ni edem
ni, ee je puzotem. Zato je quisl gozpodar puz kemi dnari, ~~ni~~ ijinotl oshbrnik
po shlito puzljo ni dejal: Tu jedema, shvite z ujim barholi, zabozjte se,
ali bar sam drago, samu da vcut^{to} dragedenje ni da puzte gestovljini o tam,
bar ste shvili. Na to je oal o proje quid, sinovi pa po proje, vaki na drago
shen. Naredil je, naj se puzicimmo, to se mtravici puzeni spet o quazdo.

Lickir: O, ki je zamisliva zgradba, občutiva, in Bogre, kaj si pa iz tega. Knez je moder in praveden
moj ni dober pa, kaj dela. Pa, kaj ti misliš, občutiva, kaj namerava?

Ljovčak: Ksi ne mislims ni prvi tedi moj ne misla glava teba ptoar.

Lickir: Vsi, rad si ga je vedel, bebo knegi in sledarji. . . .

Ljovčak: Ljubi, parim, ni pojmi se. Dignari ore tebo, bob sem narobol.

Lickir: Tu u zgori - a padocemant me peganje, kaj me to pomeni. (bolide.)

2. prizor

Ljovčak. Vse domile tajne si u pada rtibele je plujinac! (Je h oknu in gledal.)

Stvarno bule mene misle, zgoditi kaj namerava zapredat s sinori. (Enje glas poga,
ki naznanja knego prihod.) Knez! (Kopi - dostojanstvo pzo.)

3. prizor

Ljovčak, kneg z muslim opremitvami od ptoe, sinorid deves, poguje u prihodu me
deeni shoji mesta Lickir in odane ob strani - potu.

Ljovčak (knegu, globoko sklanjaj): Tajti milost Bog, mozdini, ptole, jansi kneg.

Knez: En tedi parnet, občutiva! (Lede me ozišev ptoar, ki je podoban ptoar.)

Ljovčak: Poznamu! (L približi.)

Knez: Tak, sinori moji, zdaj je po danem ptoar spet omisti. Zavrse me, bebo av rami
zalegle pubji u bebo ptoarilke duke ni u ste ptole z darom zastojevi. Spre me z darom
rami, ampak s tem, bar ste je dar dobili, ^{ste} Ljovčak, koj drevle z njimi! En, bar je glavno,
u ste zedroglji z opeham. - Povejte karaj. Najitavji u moj ptoar.

Abshil: Lebel si, ptoarilji, idite, storiti z demarjem, bar rami drago - zabrajte se! En
jaz sem prvi tebo ptoar.

Arman: En jaz bule.

Abshil: Nasel sem ptoarilji ni znanec. Zabardi ptoar se ni ptoarilji, bar je duva delo.

Knez: En ptoar:

Abshil: Lmo je ptoarilji spet ptoar me ptoar ptoar.

Knez: Zaboj u misle ptoarilji u nastleje.

Abshil: Bar nam je zmanjbebo demarje.

Knez: Vuem pšupaj ga je zmanjhalo?

Abrašil: Vuem pšupaj - ber ga drugi miso nio sineli.

Knez (Amiranau): En ti?

Amiranau: Locus tcho. Raziti pmo je, ber mi je zmanjhalo denarija.

Knez: Tako je! Prijatelj mi znanec je narocno tam zdelati, hje je denar, hi sloje jinu pag. hi je ni zabavo. Hje pa je tcho kaj pmo, tam jih ~~narocno~~ zdelni naprosio ni, vti je, solzami. - (Amiranau) En ti, najmlajši, hehe, je ti abrašil publjje:

Amiranau: beqvasti oče! Zajmisem je javnal je bozjem naroditru, ho ni slojel: Zabavajte se dober.

Knez: Kaj si storil?

Amiranau: Pet sem proji pot, hehe, petala piete, male po proji. Na poti misem navel znanec, hi hi prijati mojim nagucenjem ni sem povel delji prav. Tak sem prišel ni pohvaliti. Z groze sem opazil tam ploche, hi je oncišal roji grob. Ko ga opaziam, kaj ga je roditu le boghletnem delu, quari: „chetec + tam grobu mi slozujje redemdeset publjje, zeto mu oncišam grob, da se smajem. - beqvasti oče! Dal sem mu tcho redemdeset publjje ni mu zaprosel, moj slo grobu mis ni mtrcam pristek. Ostaveti publjje, oče, ga je tu. (Slozi mis, nje med knuzje.)

Knez: Spoznal sem vas pedaj, pmo! To je bila preizkušnja. Sledur je pravuaji boje, Amiranau, ni pa medur groje. Pmo hi slojel, ~~to~~ naj te pohvalim za pravdamsit, hi te je ro, dile. V ško to tcho čim ne bo, prej te v korist. (Ustlime sinovine) Prijati pa miram naju, Abrašil ni Amiranau. Tako je ne pmoje z glatom. Zabava je v korist olovku le, če ni ohola ni ne razuzdana ni č denar kaj kuristi za me ni duso. Či pa zaprosio pmojenje bez razuma ni zeto, da se naviti je prijatelj mi znanec, hi te bliuji časti ni brodo, si kaj sloje delal. - Kristim, da zedemem quaro, čič, loim je maleduiche pufolu tcho, Amiranau - po moji smiti pao. (Ustlime) Votra pa ~~ni~~ dobajote z slojaji, čič, sloje sprosolna slujbe vtišes. Kar ste stonle zloji, je bilo slabo. - Slozim varne dunge pmoje, ta hida pa je boje, Amiranau. - Tak

4.
li pome denarje, kar bo treba, da si lahko kaj najdeš. — Zelite mi drugi in
prijatelj me na domov, (prijatelj) in (prijatelj) (Lisovca) vidite nekaj
z menoj. (Amiranu). Se postani tu! (Vsi pogledajo Amiranu in kuge v roki.)

4. prizor.

Kuge, Amiranu.

Kuge (da Amiranu misli, ki je je te položil predenj): Kuge, kar je tvoje mi tu se nekaj.
(da se je misli.) Polna je gletnikov, obrni jih s prid in dobro.

Amiranu: Kocle si, querrilli ric!

Kuge: Tam ti se nasel, bolj dragocen bekor glavo! Upistevaj ga in se parvaj po njem.
Kuge si prijatelj, hi naj ti bo prijatelj, ali te nekaj hi bo robljavil, če
ga boš porabil ka peti ka misli mi ga porab, naj je a tvoj.

Amiranu: Kocle si za nasel, kar boš pričel se po njem parovati, ric!

Kuge (mu polji, pobi na čelo): Shodrak s tvoj! (bede.)

Amiranu (prebuje pobi mi u quiblani): Zahvalim!

5. prizor.

Amiranu potam Kichir.

Amiranu (daji misli, pobi): Shodrak je moj ric mi querdareu. Navet ujgor bo del mojih
reči, kar denar. (Pogledajo misli.)

Kichir (smukne plagi nata mi u quiblani): Sprizigantje pozdravim, moji gospodari, te hidi!

Amiranu (ga je opazil): Mi nisi na domov, hebov je relet gospod?

Kichir: Bil sem, ali znalo me je sem, da si pozdravil gospodaje naše hidi.

Amiranu: „Nasi hidi“? Kakšne pa je to poreda?

Kichir: Kideu pi, da lahko pričam, nasi, hi sem bil tu je dohajet.

Amiranu: Ne pozdrav s kugeom u quiblanico?

Kichir: Pevrilli je dejet, naj tu potancem se pri vas nadleje.

Amiranu: Tahr?

Kichir: Če me priete, evreda!

Amiranu: Dobro, naj pa po! - Najem si je prega mi znal mi pri potrebi.

5.
Kičir: To je to, gospod! Tu imam & najmanjšemu gestu.

Amirau: Pred men primici mi kaj jesti.

Kičir: Z veseljem, ova najboljši, kar u se dobito (vosele.)

6. prizor.

Amirau, Kijmet.

Kijmet (vstopi s kipi največje mrate): Najpomnijjši slugabnik, moji gospodar! (Se pizbleni)
(Kičir ga kipi pogleda mrazij s kipi mrate in ojet zgora)

Amirau: Kisi sil z gospodom & prestolnic?

Kijmet: Gubezen de te hise - - a - de tete, gospodar, nisi mi dala iti.

Amirau: Taki, gubezen - de mure? No, kipi je to! Porabim te k hrisileu, oshabnik.

Kijmet: Velike čast, moj gospodar.

Amirau: Sed! Kičir je primici hej za mazi!

Kijmet: Velike čast, moj gospodar. (Sede in u obizujuj peticici & peticioranji.)

7. prizor.

Prijuzi, Kičir.

Kičir (primici jestita in jila pectari na mizo.)

Amirau (sedu in je mrazij ojanu.)

Kijmet (vabasi polu krognik se pectar je ojet Amirau in hrisi pizeti jesti.)

Amirau: Daruohar mi je quisti na mizel, oshabnik. - Pusti jed in tehoj kisti hja & bazar. Spere tam slugabnika za moji sluzbo in za quigelji sam, da ga pogledam in zauram, se mi po roji. (Je.)

Kijmet (je peticicem vobizil hris, hi ga je je drjal & rohelu in vstavu): Takij gospod! (Predu s kipi s kipi mrate se je enkrat oje na mizo in odobide.)

8. prizor.

Prijuzi prej ~~Kičir~~ Kijmetu.

Amirau: Sed! Kičir, tu mi jiz z mrazij

Kičir (peticicem): Jaj - naj sedem - in naj jem?

Amirau: No, da! Takij pa na?

6.
Kličiv: O, z veseljem, vasa mihotka, prav z veseljem. (Lede h. Džumlatovemu hojnemu in je. - Lenuv -.) To je pa poseben črtek, da semem tehle gisti z gospodajem.

Amiran: Ne sem še je!

Kličiv: O, je je, moj gospodav! Za sluzo, kakor jaz je to je mnogo. (Kito in llasto je)

Amiran: Za hižo ne račun, da seboj pomeni. A več pomeni malos pričastito, strajinimi jedovi, kot pa velike, hi s per hižnih zginu.

Kličiv: A kahi hiži, pa ga hej prijatni, moj gospod, ho sem delignu tega, hax se nam zdi najboljše.

Amiran: Čahoj, spomnil sem se večera, da se pogabim. - Hiti mi tehaj prebati mi deset velbedor, potem orinemo na pot.

Kličiv (zmasi se par besov v prto in potane): Tehaj gospod! (bedole pri drugem gledam, kakor Džumlat in kudi proglada se suhet na mižo nazaj.)

Amiran (vam): Steva, kakor videti, mi nič. Sem pedorectem kakim ho se te, hi ga pripelje Džumlat?

9. prizor.

Amiran, Džumlat, Aslan.

Džumlat: To je sluzabnik, hi sem ga pripeljal, gospodav. - bglj in ga! (Kito prti me mudi, hju je vedel kaj.)

Amiran: Prav je! - A zdaj idi mi prebati mi pet dolar h parovanu mi doaj opremite je h z nem polbednim. (Razjoranu potane mi selode ^{pri neprednikh svetih, hajan} Kličiv. Pri svetih se se suhet oje me mižo in oblique potane.)

10. prizor.

Amiran, Aslan.

Amiran: Kakor je zoriš?

Aslan: Aslan, mihotni gospod!

Amiran: Ledi, Aslan, recuhoj h miži!

Aslan: Ne, gospod!

Amiran: Jej z menoj, še te porabim.

Amirhan: V par dneh pridivem s karavani v Euro in ti z menoj. Nabitni li bomo blago in
ga prodali tam. Od tam pridivem s tvojimi denarji. - Pijem ti pot?

Ahlan: Pijem, gospod, si celo dno. Pridivem in pridivem.

Amirhan: A pridivem je poji mesarje. Nikoli se ne vrne, kdaj pride tam.

Ahlan: Povejjo teho, a jaz odhajam ti, gospod, iz tvojih krajev in me po ti žal. Jamim ti je to
z žirlyevjem.

Amirhan: Če je teho, pa bodi! Zberem si krajšo pot.

7
Arlan: Ne, gospod?

Amiran: Mi nisi gledel, da je pravi?

Arlan: Gledel si je bil, gospod, toda opoziti. Ne upodobi se, da si živel skupaj z go-
spodarjem. Fej ti, gospod! Če hoj ostane, potem bom jaz, če mi dovoliš.

Amiran (z se): Ta bo pravi! (Glasno) Ti je povedal približno, kaj biem?

Arlan: Sejal je, da želiš plujati v ribe.

Amiran: In ti si hotel te muči s plujbo.

Arlan: Seveda si!

Amiran: In koliko zahtevaš plače za me peto.

Arlan: Zahtevam? Nič, gospod! Tudi če po troji volji mi huj po krajih misliti sem
zastujel.

Amiran (vrtane): Sedemdeset puljev si bom dal na peto. Če plujbo pa ti stariu pamo
en prvoj.

Arlan: In te si bil, gospod?

Amiran: Lovitoba! - Velja? (Titane od miže.)

Arlan (u prihlani): Velja, gospod!

Amiran: Sedaj sedi, sem in jej! (Arlan sede te miže.) Sedemdeset puljev, sem sejal.

Tu jih imas! Tam ti jih v magaj. (Sede na miže seden) Lovitoba za proutoba!

Arlan (vrtane in u prihlani): Krale si, moj gospodar!

Amiran: Sedi zdej in jej! (Z se v zgodje.)

Arlan (sede in je.)

*

11. prizor.

Dvojica, Dvojica in Kichir.

Dvojica in Kichir (vstopita v oči pri svojih vratih in prieta marant te miže. To tam
zgodeta jedruga Arlan, napravi te dolge obraze, huj maras ni in koroti miže.)

Amiran: Ali je v pravi?

Dvojica in Kichir (u vrtane v zgodje): Kralj, gospodar!

Lektor.

Ljontel: Kako to misliš?

Košičko: Tudi, ho samo potrditi tje, samo pukej tabariti. Pito je opolnoči, ho sem
 jaz stajal. Na pukej je zagal naš gosti. Bulo strasen lajz. Lival
 sem, beko je reklo magoraje, naj molči, a pes mi utohnil. Endus je
 pu zedej zasumeto mi vidal sem, beko je tam za gemom zgomile
 pularas. Kde je to bil, ne sem. Kdeto je bilo strasen in priartur. - Strasen
 je mi zdi to mesto, to hi nosem.

II

Taborišče šumiranov horarane je mislilno za pravo. Tudi je lahko nekaj istovest. Na desni strani
grin. Na levi strani za stražo. Noč je, mame pravi. Lada istovest na tleh prepriča, ob ugi gung.

1. prizor
Kičir potem Džumlat.

Kičir (vpi ne prepriča, gotovo najje seji dolga, tega oborane puškar)

Džumlat (prijde od leve, ko vidi spetlega Kičira, obstoji in gleda, za se): Ta pa govori drugače naše
taborišče. (Je puna z noz.) He, straja! Pomagajte se bližaj! (Je spet puna.)

Kičir (se sprijema): Pomagajte, kje pa je? (Vdigne roki in zagleda Džumlata.) A ti si, Džumlat? Kdaj pa
se je rajalo, da je prišel pomagajte, zdaj je vidim tebe gredet petoj. Čudne stvari...
(Se zgrma.)

Džumlat: Čudne stvari, hi tu vpi, da ti odnati namu lahko res tabar.

Kičir: Le brez rekli prijatelj! O tem ni govora, dober pun jaz tu. Če se tu in tam zadržujem,
je dohaz, da me ni pleh ni da nisem nič nerogun. Tako je, oshabirika tabe,
ni nič drugeče.

Džumlat: Nohar me me obkledaj z oshabirika, ko sendar reš, da nisem nič.

Kičir: Kde quasi to, da nisi?

Džumlat: Pa ceira, je vsenun in pravi nič. Kolher gungel je hira beator šumiran, je Nohar
reč, mi dungi nič.

Kičir: To je je res, a pri mramur, da ima antesi gospodav kaj kvar, da nun zaupar. On
je poudaren in dateloviden moj. - Le to pogledj. Po bližnji poti nas je vodil
v Luro ni brez nezamosti ni brez zapreka.

Džumlat: Tudi je se, a kaj se hi ne pravo.

Kičir: Shi pun prav je ore poudati, oblišta morih pun kupoj ni matorujeno pun
smeti za pomatek, hi so douzeli šele pravi, hi so z namu med solsti od domu
ni se yoditi daljšo pot. Sedaj se mačamo z doščikom ni r mehej duhek
pun spet domas. - Samo, da ti biti je v tega kraja! *

Džumlat: Pa kaj je šlo prebe, da pra hi on jaz marala z ujimi, doma je hira puna,

zapušćene ni bez varaha.

Šišir: O, gospod' ze ve, hajdetas! Ključ je hrisi najjoestijji varaha, hi jo celo laho za-
pusti mi ze po prstu. Toji se hi po lejauju im po nezbravsti, haj me. Toj je
šel ze hris je par braterovstva! Lica je to flego, s hetuim tabuimur -
raj hudi pveda k hrisi! (Vtane.) Im v čast hi brodi, da puiš biti zanj ne straji.
Laj ni puišet ze to, haj me, da me zamejajš ze dva uri. Natanicem bom! To
mimo čas, nistojim yet. (Ost de puške.) Tu je vrojje! Nabitje je, da puiš spujš, če
je tute. - Lauer to glaj, da me zamejš! (Votru.)

2. prizor.

Djondak potem Kir.

Djondak (je vjet puške, hi jo drži v hrisi dlanu ni jo imva malonijes čez hris pauer, naur za ce):
heude imajo mi ze zaborr, da se naurijjo iz mane! Se to pokrucha, Šišir, ni de,
vodi naurijhoj, hris puiš me hi upal. (Hodi dostojanostno naur im tje, se spomni svoje
službe.) Ud, vohitika, hi strajajš! Napredorauji to, pveda, ni, a poudar polji, kot ma-
radni kuli. (Čuje v glas moine ptice. On u strahu pise na prau telu ni obelji.)
Ohr! Kaj pa je to? - Puišje, da duse, hi se pohra v živalihito kuytiti, dojiš puišit v glas
huden, hi u nchajji v hrisi ni nezgodals. Murala je biti hehe, hi u ji puišit naur
dostojanost v telu polgajin. (Spet kuraha, hehe puišje) Tebe je ilorču, hi ni hrijšjev!
(Puharaha tebe, da je obujin od gnuic ne desni, obelji in glada v nezgodno puišje.)

Kir (u puškoci v grunu najjuj z glasu in tel ni glada obuj rebe. Na hrisi zudoj zalaji pes. Kir u
shije. Pas nehe lejiti.)

Djondak (u vjet melični ni gbeji ne desni proti grunu. In obelji ni glada proti obelju): Pas!
Ni, v tem ne se duse! On hrisi puiš le v narade! Kubišit se u pe po evr, čopar
u naur me pojim.
(Kra puiš puišit doaujjet.)

Kir (se med pitjem me naur v grunu drigue in tel, proce Djondaka, ne tle ni v obelju hrisicem
odlet. na des.)

Djondak (na tle): Lauer, puiš, puiš, puiš, puiš, puiš! (Pas) Kaj je to, haj me je

podoba? Velu hito je podoben, ali čisto, kakor svetlo. - Puno, puno! (Pis me keri ga, gume grozeu kajiz.)

3. prizor.

Djondel, Kličir, Solan.

Kličir in Solan (prikhičite se nekaj hito): Kaj je? Kaj je blišč?

Djondel: Nekaj je betelo minas mene, anglojmo me tles.

Kličir: Zakaj se nisi streljal, čema!

Djondel: Streljal? Čisto sem pozablil.

Solan: Za blišče imas tu gong! Naj sendar vis, hehe puno zgorovjuni!

Djondel: Gung? Tudi to nis mi quisto ni minas.

Solan: Pa hito je hit, bi podel, ni quid njim me tles?

Djondel: Naj minam pedel pam. Podelo me je, kot nekam podiras brate.

Kličir: Mi papica pometadna, najne prette, da ne postanem brez primere.

Solan: A, kdo je hit ni kaj je hito, hi ti je podelo.

Djondel: Eno in velike čemite je minas mene ni zgorivto je tam nekje, deljori! (Pitanje.)

Kličir: Eno in velike! Takle je nekaj stvari ne pretu. - Anggie se ti je paupelo!

Goboro ni zaygal, vpic tamu, da sem te zarotil, naj bedis.

4. prizor.

Prijunji, Amiran.

Amiran: Kaj je zgorivto, da pa je pes, kakor obredem?

Solan: Doroti, gongrota, da jaz puzamem strajo. Djondel, prjeli spat, Kličir, ti daj

Bulu preje rodo, da se bo pumiril.

Djondel in Kličir (odide.)

5. prizor.

Solan in Amiran.

Amiran: Jaz postanem tu pri tebi. Ne vem kaj je, da minam nič zigan. (Lede me prepuzo.)

Solan (ozame quidno k rebi ni jede poleg Amirane me zumbi.): Mi se spocinjaj, gongrota,

hi puno ne poti. Luro pamu fuhaj tabusiti - - -. A, tme vis, hi ni nekaj

zopet... Upokorniti sem strel glas, ki je sabil govečega kuraja Bula z bendami;
"Ho, pes, broj zopredar te kmalu se zabljal mi broj hi namagal na oči, da j pusti
mi, da opanem mu plago." A govti pes je lajel nepustaur, namu je obracunur
valad tega, foto je plago.

Amiran: To mi je noor! A slohij endroito je mi zoti, heko moj gajzi lajiz samu fuz drugoge
obani nehoj puet tatoru. (Lajanje ubihne.)

Selan: Tacho me, moj zopredar! Mi nas Bulo mi naroclan pes. On shirc v peti tyne
mro, hi rozodera pojo rito, heker laja. Te quas v polurici mi to tehat, pes hje
ura mi le mudu pitjan samim par trevnthor ji zgniti, tako da lajiz v tem
samu mome pikanas.

Amiran: Pa hjo me to pomeci?

Selan: To je shironat, hi je ne sumu se razolati. - Ho quide pes, pomeci ti hudi to.
Ladoj nej zedrohuje, zopredar, preprianyi, da pur me pameu.

6. prizor
Prejinye, poznyje div.

Amiran: Tacho je! Da le hjo shode in mearnati drozume spet domo!

Selan: Dal sem ti pueci, zopredar! (Spet mrohu hjoje pes.) Euj! Hjoje spet? (Heto
ritane mi quipuari quitoke je shal.)

Div (za pomeci me hjo): Pes, broj zopredar te to v hvalkem zabljal mi broj hi namagal na
oči. Hjo pusti mi, da mu opanem plago. (Te hjoje lajanye.)

Selan: Mi u'cul, zopredar? Spet pui glas! (Euje se sumu me hjo.) Hjoje sohar, zopredar!
Lamor sem le shodeu! (Hjoje le soharu.)

Amiran (obane mi shoji le shodeu v soharu.)

Div (quidari od hjo, selan, ustrelu moj, on ga se mago obane mi zgniti v gannu v hto,
od hoder je puiel.)

7. prizor.
Prejinye hjo diva.

Amiran (shoji v soharu): Hjoje pgozdit! (Lajanje ubihne.)

2 3 1
Ablau: Trosmina, da ga ne bi bil. Slišim bez de u je prinoenke ni prijete.

Amirau: A, kdo je bil ni hain je zginel?

Ablau: Tu tje je ocl! Tu v gromu tam je zginel. (Gje to gromu.)

Amirau (za njim): Tudi meni se je tako goletu.

Ablau (ki je krehel za gromu): Ha, gje, tu je luknja v tleh, ⁵ godelana z bodicim. Tu dol je zginel!
(Gje v sator ni primere ocl tam dolgo no, quisto, da Amirau.) Tjeme quisto, gospodan.

Amirau: Kaj nameravaš?

Ablau: Le njim opustim se v luknjo. (Gje to luknjo.) Taj vodi dole v skalo zakorane
lutra ij medu. (Glede dole.) Taj gospodan, pa čvsto drži tukaj no ni hax
oburim na njo, to potegni kvistku.

Amirau: Kaj misliš, da boš našel dole?

Ablau: Se prav ne vem. Kaj to hax boli! Ko to davn znamenje, potegni. Kodel
boš, ne bo ti jal!

Amirau: Taj quisto njemu se reboj ga ravno.

Ablau: Tu dole quisto mi ne haxne. Tam mi koristi prav meo ni tudi prav tele,
hax camo to sima pod pogim quak, bi daji mu shivnostur moe. - Le čvsto drži,
gospodan! (Tjeme in haxne moe ni gjeje v luknjo.)

Amirau (gromi za njim drži druzji haxne moe): Paji Ablau, paji pravim!

Ablau (gje v luknjo): Nihax ne shbi, gospodan! Le haxne pravim!
Zartur.

III.

V prodajnihi. Kristalna domava, občasna z gletom in dragim kamnjenim. Bajna svet-
loba se razprstava na okrog. V godju je kamnina podobna rodoljina, v heticu je videti svet,
vot iz medu, hi vodi narzgar. Tista mi desni in levi. Ob zasluhi steni, mehkih ozon.
Suro težbe prepere z blazinami, ne heterik napol leje, napol vede tui prinece.

1. prizor

Alina, Katar, Kaja, dva basiliška, potem Div.

(Kaj privede se drigue zrtar, se čuje primena godba, hi igraja prostjeino godbenstvo.
Hi je seane odputa, vidimo belet, hi predstavja medne in glete predmete - mactobe - vredne-
ampte, gornisane z drogocnim tkivom. Pri robit svetih stoji en basilišk. V primerneem
kennuthu quideri sbozi rodoljins nazdol Div. Z molinim akordom, helve pucehau,
godba pucehe mi helit se sestopi ne pot ni steno, tako da stoji Div na predi.)

Div: Prehino! sem vas ples, quadraci v zablodi naši, her sem prisel quzgodaj. Na
zemlji mi vce mehaj v pedu. Ze drubet sem bil zolaj oridan v polovauju in
druge je quchejavu praznih rok. - Posat je gori, sicer mozhne in neznatno, hi
mi s endur pite brani, ozeti tabuicim to, her nam quipade. Narodem pes
je, ali ujezo kajej mi puceha hui su mogala! Heje to ne sem! Poshviti to v
druge trake vedo.

(Balet spet quinea z Divom v predi.)

Div (med plesom zgomu sbozi desna vrata.)

(Plesov figure delane odiseji sbozi vrata ne desni in levi, deloma se razprsti v
quimmerih grupah, helve dekaracije, v domavi.)

Alina: Nas vedni Div vce nime puce!

Katar: Prazu must se je danes spet.

Kaja: Ticheha mehaj to prameni!

Alina: In pra se stadi, nas mogočni Div!

Kaja: Ho se mi lera taket, ho je mene ugrotit!

Katar: In Ilom je gthogal pitev mi populit ^{me} i cebane, ho me je potegnil iz novika.

Anna: Parušol pitadela je oietu, razmetel harmonu na pre boje, da qušel je do mene, hi sem
bila prista delic pod zemljo.

Kata: Zda je boje se pre.?

Boje: To je pucinar!

Prvi Pavlišek: Mli pucem, čartite se quinceze, da pojavnimo vam nekoliho to zgonetko.

Anna: Le pojavi, goviti meš strajar.

Prvi Pavlišek: Šro je pucnihi divor, hi so nas tu questi sem od oche ocheor, je vekihaube,
ali jama po telam! Lehan hister pa se jima qustivi dušna pila, so se
stabi, kot obako hi tedne po pucolu.

Anna: Dušna pila? Je li pes qui tebi dušna pila?

Prvi Pavlišek: Mli me pucem ni proclati ne pucem, heko mi haj, dohler me vefe
pucje ne po muto.

Druzi Pavlišek (qustopi): Lehan mene, drage nam quinceze. Lehan ijat zedobam
zaka mi se s telam rjet spijucimem s cojimi bovaisi, to jizke
qust mi se bo gornito, (Oba qusta me profi muto.)

2. quize.

Qujini pri Anna, Selan.

Selan (qusta po fectri shoji odalbino, obetaji ni gleda obog sebe.): Kdo ste? (Zaujim vor.)

Anna: Lachina jedunih divor.

Kata: In ti? Lahoj ni qušel sem?

Selan: To nam pshojem! Lachina jedunih divor, quvite, da ste?

Boje: Da! Tu to, hea kuhaj vidis, je najshoor. Tudi me tci quinceze puc ujshore. -
shene po quiventi ij Etiopije.

Anna: shene ij Trake.

Kata: In mene ij Abetije.

Selan: Na heka medne po ras quiventi? Kdo vas jem je otal?

Quinceze: Negrobiti po nes.

Selan: Negrobiti? (Pavlišekova) In vidra, Belgimacia? Bol bod po ste vidra?

Pari banilisk: Sečela pra na sijamshi pagodi zē dolgō le biōē let. Līšil je eden sedmih dīvor ni hotal je opleviti prebišče, odneiti glate, dragocine, peče ore prosode. Popol pa mu je nasproti stari priemsta, hi gove u „retih dūsi“ ni res pomamjen, je odnechal dīv. Pri tej quici pa je s pomamjeji fizi vendale se udaril ob zistorje - - -

Dangi banilisk (pristopi): In midra pra se zagugala ni padle predenj, globšim.

Pari: „ : Poliel je noja, tebest se mitre kamne, ni odneval noja sam s rehoj.

Dangi : A Vamogšini ga je kaznil.

Selan: Kaznil ga je? A heho?

Pari banilisk: Ho pra meho časa ku kamnite stala, postal je Vamogšini semhoj doje potyjših dūi - - -

Selan: Kaiti! Z daj sam ora! - A haji ro dīvi?

Skina: Tu zroven a ty domani spe.

Selan: Spe?

Skata: Toje viča, da ovi spe! Dangeče hi na mechu te požali.

Skaja: Takr, heho višteto drugo, hi se jim ogli šorne ni cele kararave.

Skina: Saj vidis! Tu, hoi je tu, to je nerapan plev.

Selan: Z daj me videte go kitoi na potodo, med kamⁿⁱ hoi dīvi spe?

Skina: Ahi hoi ne muremo, her ~~seveda~~ parimo obore na nogah.

Pari banilisk: In midra^{ore} kamnite ni ze to poteghes, da hi smogle na rissim.

Selan (potegne meč, ga doigne k rishu ni odide ne dems.)

3. parzan.

Prefinji prez Selanes.

(Primerne bijne godbe, hi gnosuje Selanor poj z dīvi. Banilisk pleveta s meči karakterističnem bijni plev.)

4. parzan.

Prefinji, Selan.

Salau: Pismo ste pogled gospodarstva. Razpohani leže zdej v boci o onite dronani.
 V dohaz tu rjehora, usica, narizane na prvi! (Pohaje neric, na uji usua.)
 Zdej pa z menoj, beta je probode meden. V prvnoj avrobodim ras, tri
 principe. (Jim odzame neric z nog.) Po kutor tam isite k rishu! Zgoraj
 oabe nas moj gospodar, bodoli krey, hi shival s temi so zellevi na
 perijeh popravitih kurov, hi se je zprostih zomim, hi jal zdej moci in ~~patent~~
~~invenca~~ hi se jim pobele divi to bogator. Tudi teh ubitih, hi miso biti
 pohopani po partori, ni hi blodi po zemlji, bomo potolajali z staroci in
 popravit jim veli mir. - ~~Ex~~ ~~o~~ ~~V~~ ~~erum~~ ~~ma~~ ~~so~~ ~~po~~ ~~ti~~ ~~g~~ ~~o~~ ~~s~~ ~~s~~ ~~i~~ ~~u~~ ~~o~~.

Bavtiska (u molie njeita pred Salau na tle.)

Salau: Tudi vidra projekt z menoj na zemlji. Teje kamna me to reci oripa.
 Privezti rajn sem na prv. svoj gospodar, kam gori, ime so mo endovito
 moe in spavil so se, har narajem, kvar leker na zemlji.

Bavtiska: Krala to, resistez nas! (Vitaneta)

Salau: Najnej principe! (Petje principe hi odobini, gde prince, ni se druge ze
 druge zamisheje k rishu.) Potem see druge.

Pri bavtiska: Tu midra?

Salau: Najgadnja!

Druzi bavtiska (bojice): Najgadnja?

Salau: Ne! To pravu me! Najgadnja jaz!
 (Vreda gozba. V letelu figure, heker zbitkoma. Poteh je pravu najpotem
 pnenu v zicetku in gneiny probode.)
 Fator.

1.
√ (redaj step, sedi na stopi ob strani)

2.
√ (stoji poleg njega)

IV

U petaini kuzje Lashvata. Lepo, razpisano svet. Na temni ohod u petaino

1. prizor

Kuzje, Djonatlet pozneje Kliskiv.

Kuzje: ^{1/} Ho, nisi zgodelo, da je izbral sin Amiran mezarus, kajne? pot je proje potovanja, nas je zadržalo, ker znamo je bilo, da se nihče ne mi smisl, kadar je šel to pot -

Djonatlet: ^{2/} Tudi mene je sketelo, svetli kuzje! ^{ti} kajne videli, ki nam pohajal, hehe je ost sketi: ora pivola moje glava. (Se odkrije, pa je popolnoma plesaval, je ost pri tleh izra!)

Kuzje: Verjam, Djonatlet! Bil si vedno sketen za moj dom ⁱⁿ pivola moje. - In ker ni bilo vas mojih u gotovim času, nisi mi se mislilo, da je zgubljena leana u vasu ni pogubjen ⁿⁱ sin, ki sem došel za za svetlo. In jaloči samo.

Djonatlet: Saj tudi mi vidim manjše, svetli kuzje. Nared je kerčim, ali da ni bilo mene, hui, ne sem, hehe ki se konicalo. Se moji prijzi in opreznosti gre ora zadržalo, da nas niso u temni noči presmetali ⁱⁿ poglavci ni nas ore pobili.

Kuzje: Pravičen je moj Amiran ni ker zgodu svetlo, moj zarugo ki prave prav bo. gtr.

Djonatlet: Ki vase svetlo me priznava, gotovo! - Skojic - to ki bilo se naj bolj priznava - hehe - ministertor za javne varnost.

Kuzje: Glej Kuzogoni mi je radi galovanje upihnil hui, ali ni kerči moje je onadil um. - Tu hehe to u področje hehe, to podrejal moj modrosti Amiran po proji volji.

Djonatlet: A, vendar! Bende vase svetlo, to se volja

Kliskiv (ki je nehej časa bolj zgodaj postical pogrom, stopi u predje pred kuzje): Pomizjevo spodbiranje, vase kuzje videloh! Jaz sem Kliskiv! Skovam, da porum, ker ni gotovo, ki me si po glasu se spoznati. - Tudi jaz imam zarugo za svetlo brez nepravilke ni mene. - ^{je} Se ^{je} moje budnost, ki ni, ⁱⁿ - enjčnost, kadar sem ponoi strajal, je peqvirle nenečo.

4
¶ da nisi ne pęzłocę ni nikoga ne pęzes.

Knez: Tudi teli Amerikan poroče. - Vsega se po slovesni misli, v sklopi mi mislala je
suda. Njemu se je oddalstvo. Amerikan nam to govori me.

4. prizor
Dvojica, Sartaški.

Sartaški (pove od drugega zdej; bibe obelija ni nepogledu sem me ti tri.)

Djovlet (bibe knega): Njuna visokost, knega Sartaški.

Knez: Kje? Tu?

Djovlet: Tam zdej pod piparo.

Knez: Djovlet, vadi me v palačo! Vadi me! (Vtane ni odide z Djovletom v palačo.)

Sartaški (pove na najprotno stran.)

3. prizor
Kičir potem Selan.

Kičir (za se): Pariti pur je uciro iz Luce ni pripeljali pruge ni tega doiti. A kaj pomaga!

Knez je med tem zgentil sušiti, mlada kneginja pa pamet. In to od pruge za,
pusti za jinom Amerikancem, ki je ošl naravno pot.

Selan: Kako pa se te najdem, Kičir.

Kičir: Jaj za imam pomor čas. No, kaj te trebe?

Selan: Idi in zehotji Bula.

Kičir: Bula?

Selan: No, da! Bula!

Kičir: Pa?

Selan: No da! Pa!

Kičir: Kaj pa - Bula?

Selan: Mi se se boš na knegjinu domu kliču Bula?

Kičir: Mislim, da notedem. - Pa zehaj naj se zehotjem?

Selan: Ker je to prave, veš! Tu se nehoj! Prizgori mi namoči tale potec, ni

Kičir: Razumel? (Sedan de bel potec.)

Selan: Tu prave meni se najaj.

Kičir: Razumem!

Ablau (s goddarhom): Da poksplji, hekur da poksplji, prate. Li razurnal?

Klichir: Tudi! - - čeni to me puzoj me gre o glavo.

Ablau: Ketur to mi s' je maribaj.

Klichir: A kaj pucei gozpodar?

Ablau: Kaj teli mer! Jaz odgorajam. Fdi zdaj mi stani!

Klichir: A me na svoj odgovornost! (vsi de.)

4. prizor.

Ablau, Amiran

Amiran: Dobro, da te najdem pamega.

Ablau: Ne puzaj, sem ti, gozpodar.

Amiran: Vse moj je odločil, da mi questol izročil se danes. Paši da je kneževina prej odd. nika, hui ne bi smela biti mihi en jam dan. Namenski je je, da je s peter, pucei, nete tje o jno p'ise, ki je ^{je prodal} ~~hancar~~ meui pred odločen v Luro. Tam, p'ari, hvicte jvete čiste je u. Prate je pitavete na drom kot p'etrolas moje pi sledarskem delu. - Ne to naj u zgoteli na tihem, ker mi primeren kuzo u nemei, hi zedete je očete mi Gartaški.

Ablau: Dobro je toba, ^{je} moj ^{je} gozpodar. Mistim je, da ne pitavemo v tobohi in doživimo se veselje, nequicakorano.

Amiran: Dal Vnemgovini, da ti bito. Ali, le kako naj bo pri tekem itanju?

5. prizor.

Prejmuje Klichir.

Klichir (p'imec huias potec): Ketur si ubagal Ablau. Bulo stavit je junaško smut.

Amiran: Bulo? Ketur?

Klichir: Zablal sem ga!

Amiran (ozviseu): Zablal? Zabaj?

Ablau: Jaz sem mu zarokajal.

Amiran (z'indau): Si, Ablau? Bulo, zvestega čuraje me merami p'oti? Či ni dnu, zezje, je nehrateljnost je izhajajo zvestoto. Kaj tebeje ki me quicakorral od tek!

Iskan: Tu ti razložim, moj gospodar, bo pride čas za to. (Kličina) Meni polica o moji stvarki.
Kličina: Meni to ne more ni ne more v glavo! (Vozica.)

6. prizor.

Prizorje pri Kličini.

Amirhan: Ko sem te sprejel slej, sem ti stavil parno en pogoj, ni te je hot.

Iskan: Evidentno! - In sem jo hotel imeti?

Amirhan: Ne napram meni, a napram psu. In to brez moje vednosti ni dovoljeno.

Iskan: Brez vednosti ni dovoljeno pa je to, ker ti, moj gospodar, ne bi bil nikdar dovolil, da pustimo psa. Zato sem to zahteval parno od tebe. - Pote Vučogorcu je bil videti pri, da je to psu.

Amirhan: Razum moj gromjen tebe ni razhiti. Toda, če praviš ti, da je to psu, rejenem. Lahko se me, kar si odločil, je bilo meni v prid in dobro. - Zato je, Iskan, zdaj pravi odločilo. Kaj naj ti dam od vseh zablodov, ki sem jih pripeljali iz haloge Trov.

Iskan: To me je bolje ni ne more. Kar sem stavil, stavi, sem hot bolj shujabiti, stajel ni me ni plaval je v naprej. A, če mi hoče dati hej's dar, daj mi, ona kamnita bariliska.

Amirhan: Bariliska? Oho psu rad! Pa kaj ti prita? Je drugoh, rečih dragocnosti do silj.

Iskan: Feh me želim! Če des, daj ona bariliska.

7. prizor

Prizorje. Ceremoniar.

Ceremoniar (u globoko pihlani): Mjuzo koricantov, naš quivotti kuz Pachratu klicu le ubi mjuzov rivicantov, Amirhan, naslednika knjige pustola. Izem ene - mnuzjelne običaje u vsi tedoj, sedaj me tihem ni brez sivega pogleda re, dajje vrelje pustola u slavovubni doznanj. -

Amirhan: Na mter, kuhaj! Ne je u slavovubni doznanj.

Ceremoniar: To bi bi gela dirjivo! Na mter, visoboh, dovolite, to ni quivottu, ker

lahko videti plemeniti ses narod - - -

Amiran: Tu paš ze sta na netu, da quide lahko vate pogledat ni poutiat. Če nam je narod d'ber, bedar nam plačnje ni bedar daje ~~stani~~^{stani} davek, naj nam to tudi vreden, da pishaje ne proslave. - Odruzi svoj kruni zakon ni pouti zdrav razum, če ga je še kaj v tebi. - Tu v naravi nam quipravi ore potrebu.

Ceremoniar (v pomirjavo quibloni in moji ze se, z glas. To odloja, si d'vinski, da bi ga znal bolj videti, bolj moji z glas, se ze k'je obave ni odloice v paladi.)

8. quizar.

Prejivoj pre plemenitaj.

Amiran: Ne zeti se nam poutar, stacuna p'ustkoza.

Alan: Ne nam se obreuti starih sig. Tu behar opar p'uti p'utari se moji zel bolj ubog. - Sedaj ga mehaj, hea je traba, da ti se govem, moj gospodar.

Amiran: Govi, Alan.

Alan: Iz odline k'vora p'ni oteli bi d'rojhe, bi se ore k'nejjega poslu ni je namem, jeno od uvide, da p'utaneji fuce nam, hem p'etam. Pogodi, gospodar, da u talu z'godi.

Amiran: Izazyl s tem si tudi moji z'elj. Namevil jeno se, da ore to izvedeno se laues.

Alan: P'ar t'lor

Amiran: Todi ni quiprari ore potrebu. Obreuti tudi k'nja, d'ete moji, o tem. (v'ide)

Alan: To p'rdem. (v'ide ze Amiranom.)

9. quizar.

Ceremoniar, sluzabniki

Sluzabniki (p'imeji quitol ni ze p'utarije a o'olja ne v'eli ne v'oliam quita. Neketni n'rojo druge stole ze p'inceze, s'ivore, d'rajane i. t. d. Prejivoj preproge ni p'utavljje raje s poetlicami. Telihe p'ipravljaje, hetero lahko p'od. čite gozde, bi naj'znajje blizajic se, v'elike p'um'ubto.)

Ceremoniar (kodi d'obrojavnosteno smel v'ivini ni z gestami odreji, hem naj

se hoj pentari.)

10. quizze

Prijuzji, Kichir.

Kichir (pimene na dijalu podobu poluce.)

Ceremoniar: Hoj pa to gromeni, Kichir?

Kichir: Se pa mali stvarasti se izpredavit je pimtol svetlobe in garhote.

Ceremoniar: Če bila je vesela, teh het je. A danes naj' to tibe in brez hupa.
Tu sem pimtol ne spada!

Kichir: Salme, me, garhote! To hu sem ne spada? Ali poluce siren
hoj izbire? Ono raje ne ves svet, ne garhote in na veselo. Gese
one, hi jole zabe in pece tiste, hi jim je garh.

Ceremoniar: Ti si meumen in niholi ne razloči, hoj se ujema po predpisih
in hoj ni, da bi bilo.

Kichir: Luce mi govori oclih rec, behor predpisi! Tu to puce mi je nare,
horde, naj' iz doane vecem semhoj' to pimtol. Tu sem puceti
pimtol, zehaj tudej ne poluce j' ujema, hi zaven spada? Luce je,
hi, vecni smela, - meni se zeli, da ho se zanjeto poluce danes
ne tem dovan. (Zatahne bibe ka pimtolu tabu, da je r' zgodnje ucenje
poluce.) Vidis, no, ali mi prar?

Ceremoniar: Nobene discipline mi rec, prar nobene! Tu spisto avje ni dr
starih sig! (Fanfane.)

11. quizze

Prijuzji, Huez, sinori, Santauhi, Djomlet, Milan, chira, cheta, sloje,
Luzjani, slujabuhli, castne straje.

(Ho se zgodnje fanfare, slojje slujabuhli r' broj, Kichir cisto r'
pucuje. Ceremoniar listi ka obratu r' palaco, iz betere pucje na
cilu r' speculat. Gurod je razvisean sledice: Ceremoniar, mehoj'
castne straje, Djomlet z zlatimi bluzi na barjantni flajmici.)

7. Larkauhi, hi je zagnjena ni je rodi starejša otrojauke.

Prepega kuzca vadi Amraan, ze ujime Akhrshil in Braumant, Kchej' dvan, javor, nakej straj, zaduje skope Aslan, hi ime ze pasom shorofjani jotee ni novi v pobah kristalno časov. Tamine puzelji obna, ebete ni ebete, obdane od dvojanke. Primene pazubite obno prestola. (od strani je nastopil narod, hi bome pester skovr celi stih.)

Amraan (je vadi kuzca k prestolu): Tu, puzelji oie, sedi! (Kuzc vadi.) Pred tabe je zelaj zbran ves dvan in narod je pulet zastopnibe, hi vej bode pice bojevnu dejanja.

Djovlet in ceremoniar (ste pristopila k prestolu.)

Kuzc: Tamogoinem se je drpedlo, da je upihnil hie oia - mogole, da sem premelo mu zanjel ni pice zelovc ze sinam, hi sem smelcel ze zguljeminim. To sucl' pice sem ves obet ni neboleu. Zato vjohinam sinu Amraan, mu davor je obljubo. Predav se proglesam ze naslednibe na tem prestolu, ze sledaje nose slavne knejerime ni mu jivom quak vta dachbi - stare, castiljive bljuce - kaku no jib vjivoli ze slavni prestulbi potomeem. (Ceremoniar de kuzca v robe bljuce, hi jih ke de Amraan.)

Bodole mu grete in fubeyen naj bo kista vez, hi rpeje prestol z bojtami partijer. (Vtane ni v pemicji ceremoniarje sece na stol poleg prestola.) Zavedi jim zelaj svoje meste in predi medem oce dacti, hi ke obdeje, prestul medem pa fubeyni puche, hi se zelivani in mali:

Amraan (stopi k prestolu): Tce obljubjam, moj puzelji oie, teli, narodu in knejerini. - Tuga je vadele kuzji dvanet: Vce dje, avti, mu omra. Eem - zeto se ta obred pira ne tihem. Tgle temu pa je usoda odlovrle, da se spoji z obredom tem se drugi: Zavohe kuzji obetor z dchbi sami, hi mu jib puzelji v fujine in hi jim je pitvil cet mto. do nas grete pluga - Aslan.

Pir (jeindano): Aslan?

Avra, ebete (se globoko quillanji Aslanu): Da, Aslan!

Amiran: Pogledi, žena, sem la presbiter. In biete moje, pristopite. Vzemi te in poteli dve za ženi! (Prate pristopita.)

Žena, obete, obaja (se globoko priklanja Amiranu in se razpnete, belem zapovedani): Gospodar!

Amiran: In hvala: Da sem danes jaz še tu, da me pravni poti nisimo vsi propadli, to je zasluga Melarosa. - Jaz proglašam za dovoljano in nun yjriam mesto praga čuvaja prista nečije s simbolom volne.

Kičir (pol tih, cerumeniayin): Koliš, vidiš!

Atlan (stopi v pred): Psevilli hney in gospodar. Tre ber sem strel, šila je dolj svet, nič oči. Zato porisava v ta čim nisem zaslujel. Samo se cur mi stodi, da yjriam se dve nalogi.

Amiran: Izgubi žila!

Atlan (stopi k Sartanhi): Kuejnye, glij to časo! Daj jnye! (Izideji čob. la vrtom.)

Sartanhi (pije, ne tr, obijne glavo, gleda zadrženo obrog rabe, upogne nogice): Oče, Amiran! O, hje sem jaz broditel? Zdej sem rjet čime med rami. Oče, oče! (Jec h hnyu.)

Hney: Hajti, Sartanhi?

Atlan (pristopi k Hneyu, ko je pred odšel slugu časo): Tudi tibi, stari gospodar ni mnogo priyhnisemi vladav, naj to povro. (Ali pobjegne z ahroavjanim robcem čy oči.)

Hney (upregleda): Ali je res, ali no paup? Jaz vidim rjet! (Gleda obrog rabe) In teci to, Sartanhi, ni rjet zavar. (Atlan.) In komu naj u za oči to zadržim?

Vci: Atlau, Atlau, roju je gotovost.

Kičir: Nisem li dejal, da ~~Atlan~~ bo se danes volne in presle bu na našem domu!

Laster.

V.

Pokropatis'ec. T'nevi odpat grode, y' keterega nje sledo- risujere su. Kol
apromenile abojite ah ga, zg'lagju kamemite kasiliske. Ma
dngoh grobovoh zna'icbui apromenih.
Tie djanje ne spemlje tobe, quabilne godbe.

! qujav.
Amiran, belan.

Selan: Hoče ti, moj gospodar, da si ugodil moji' g'elji' mi me spremlj'el sem. T'neve
krala. - Poredeti ti sinam si marichej, qudno volalem.

Amiran: Pa zelaj odhajas? Mi ti mi si pogodi v moji' sluzbi?

Selan: Ne ho, moj gospod. Jaz moram iti! Čas mi je potekel. L'apromi se, da je
minulo peto dni, odhar ^{ke tebi. sluzbo} sem ostajal. In za leto dni si me najel. Teda' sem
pust!

Amiran: A, če te posiram, da pitam, p'omisti, da te prvi k'nez, hi hoče te sineti ob p'edobu
za p'edobalec in p'izjetele, hi hoče deti ti prar, ne časti, har ji'le se d'ati m'ne.
L'ee, p'omislil sem ti peto p'ostor, da hi t'abr quisel v drugjere m'no. - Ne vem,
hoj ti se bol ququisil uod t'ebj, da ne odk'hanjas, her ti m'noim?

Selan: Nisi se ququisil gospodar, najmanje. - Toločevu je pas t'abr od vekov.

Amiran (z'abotur): Teda' slov za vedno?

Selan: (ne odgooni mu): Nek'ri quisel si sem ne to g'robice in videl si moza, hi je tu
v'ic'ic'ial grob rojere d'eljuika in platal si mu dolg, redenduet puljer.
Boje je k'umog'ic'eni h'azni' t'ja ^{s omj'ro} njezore lebeom'neat. D'uso pa je ~~moje~~ po p'ostavi
p'edi p'ostavit'el oblenil v pas in ji' nalojil, da m'ne p'ureti sinetje p'ure, hi
je p'ostojal, dolg. - In p'osti p'ro je bil nai' Bulo. L' tem, da smo ga
m'noitli, smo op'ostiti d'uso h'azni' in s'hoji' njezore p'ostob'ili k'neju
zopet h'ic' oti.

Amiran: Taka je h'ic?

Selan: Prej Bulo h'ic si z'gublj'eni me t'iz'ami poti v Luro. - Papj pa, hi je z'g'oravil

X Gaji ti je, će bi uporabjal go za materičnost in hriser.

sestro boja, bil je pokaj ublyer, hi sem jih prejel Simon.

Simon: Pokaj ublyer?

Alan: Kabanica na mleku.

Simon: Endovito, endovito! (Zagleda kavnico) Kaj? Tuhaj' boje kavnice?
Kako sta quista ta dva sem.

Alan: Podarit' si jih menij!

Simon: To sem, pa pokaj jih je namutil sem?

Alan: Jay sam! V ta kavnice vkljeti sta dve hladni duvci za pokoro. ~~Hi~~ Vobrnjaju
Simon, tam sta ogreva, hec sta se duvci lahko gnetli strajni sluzi. Hi
zemlje sta ^{pa} zopet kramen, hi stiske hodo sem mensmitjevo duha, quiklen
gungu nauji - ~~Hi~~ ^{pa} hi gnetar ^{pa} duvci aposthite, ce sta kavnice robi na
misiem ~~xx~~ hje na grobisem mi ce se quiceli jim belya, ciste duva.

Simon: In hje je pua - ketye?

Alan: Vodet je fci, ce si puden. - Sedaj se eur - ni to zadnje. (Odpise miic ni ga
zgori Simonam) Predur se hvira, na, za apomisa ta miic. Pod pogom imca
predur komu quak, hi doje sem abivovtvo miic, a hater ~~sem~~ je psehel
jedem Simon. Euraj ga, da me hi ganj quijala bogoblehna ni navedena pbe. -

Simon: Hociem Alan!

Alan: Simon! I meiem tem pcelceli so glavo a daruik oavik najrijem
pravimishu pte, hi je a fubegui ni dobroti hotel zobujiti via fudstoa.
Poley ralyer, hi so sta staiti je zacetu kagen fudci miic. Se podeluji abaino
hi hvirer mure plujiti pravci, ~~sem~~ ~~quijim~~ hui in dobroti ni cetno
a teh imca nepremagljivo miic, On hi so zveit stufetnik. x

Simon (hi je dal vsa pnamfjen): A, Alan, hec si ti?

Alan (stopi med kavnice): Simon, godej mi robr. (sem pugi stonier.)

Simon (sem da pbr, a jo tehuj unekhna ni pogleda, hje je a vyj): Kaj je to? Kaj
si mi dal? (bdehpi)

Alan: Quik pedemelset palyer, hi si jola platal za me upuikhu, da mi rec

ovčiasial qvba mvojga. (Bojme puč'ge obrjje.)

Amiran: Ti si bil tečaj - - - (Le zgumeli upredaj v kotu.)

Sulan: Govj zvesti sluga!

2. prizor

Drebnja, 2 deusi

Tri deusi (Arpita v svetlobni hrog izje karilščor ni ovi trije se prisci pogrezo v grob. (Kozgimili; se zvesti med karilščorne napis « Sulan. »)

Lactre.

V Dulah, dne 25/VI 1934.

~~Vsebinski deli, t. pisar.~~
Na koncu IV. skke.

Letaril: Rakar France

PROSTE VAJE

moške dece, po napevu Aljaževe pesmi "Oj Triglav moj dom".

Vaja se začne izvajati v dveh trostopih, lahko pa se izvaja tudi v večjem številu trostopov, vendar pa napravi na koncu vsaka šestorica skupino za sebe. Vaja se začne izvajati v prostem razstopu.

Takt: 4/4.

Mera (hitrost) zmerna.

Temeljna postava: Stoja spetno - priročiti.

SESTAVA

- OJ z desno predročiti gor ven, dlan dol, z levo zaročiti ven, dlan dol,
TRI- levo skozi priročenje, predročiti na desno gor, dlan dol,
GLAV predročiti na levo gor (po najkrajši poti),
MOJ skrčiti priročno, podleht spredaj, hrbta spred (hrbta se dotikajo ramen
DOM prožiti v stran gor (v odročenje gor), dlani not,
KAKO klek na desnem kolenu - skozi odročenje priročiti, in sp:,
SI predročiti, dlani not,
KRASAN odročiti gor, dlani not,
KA : skrčiti odročno, podleht zgoraj, dlani dol, prsti se dotikajo ramen,
KO vzravna na levi, stoja zanožno z desno - prožiti v predročenje ven,
dlan gor,
ME zasuk trupa za 90 stopinj v desno - desno odročiti, dlan spred, levo
skrčiti predročno ven, hrbet spred (prsti leve se dotikajo desne rame),
IZVA* zasuk trupa za 180 stopinj v levo - skozi predročenje (levo prožiti v
predročenje), levo odročiti, dlan spred, desno skrčiti predročno ven,
podleht spred, hrbet spred (prsti desne se dotikajo leve rame),
BLJAŠ zasuk trupa za 90 stopinj v desno - odročiti, dlani spred (desno pro-
žiti v odročenje),
IZ s prisunom desne stoja spetno - zasuk dlani dol, in sp:,
NI- čep - skozi priročenje, predročiti, dlani dol,
ZKIH vzravna v stojo spetno - z lehtema drža,
RA- odročiti, dlani dol,
VAN priročiti,
PO drža,
LE- prva trojica drža,
druga trojica: stoja izstopno z desno vstran in s prisunom leve stoja
spetno,
TNI prva trojica: korak z levo na mestu,
druga trojica: korak z desno naprej,
VRO- pričeti prihodnji gib,
ČI- prva trojica: korak z desno na mestu ,
druga trojica: korak z levo naprej,
NI prva trojica: korak z levo na mestu,
druga trojica: korak z desno naprej,
NA pričeti prihodnji gib,
SER- prva trojica korak z desno na mestu,

druga trojica: korak z levo naprej (pridejo med telovadce prva trojice)

ME prva trojica: klek z levo - odročiti gor, dlani spred,

druga trojica: izpad z desno naprej - odročiti gor, dlani spred,

VRHE drža,

DA TAM SI prva trojica: polagoma predklon - predročiti gor ven, hrbta spred (prsti rok se dotikajo tal),

druga trojica: klek na desnem kolenu - predklon - predročiti, gor ven, hrbta spred (prsti rok se dotikajo tal),

SPOČIJE drža,

V SAMOTI drža,

SRCE drža,

KJER PO=vzklon (v kleku) - predročiti, dlani dol,

TOK druga trojica: vzravna na desni, stoja zanožno z levo,

IZVIRA v s i :z lehtema drža

IZVIRA odročiti, dlani dol,

V SKA= prva trojica: vzpora klečno,

druga trojica: drža,

LOVJU prva trojica: sklek ležno za rokama,

druga trojica drža,

HLADAN prva trojica: čep - predročiti, dlani dol,

druga trojica: čep-predročiti, dlani dol,

OJ drža,

TRI= vzravna - vzročiti, dlani spred,

GLAV skozi predročenje zaročiti, dlani zad,

MOJ pričeti prihodnji gib,

DOM izpad z desno naprej - skozi predročenje ven odročiti gor, dlani spred (roke se križajo v komolcih),

KAKO SI

KRA= drža,

SAN s prisunom leve, stoja spetno - skozi predročenje ven, priročiti,

OJ TRI= l/l obrat v levo, stoja zanožno z desno,

GLAV MOJ DOM, OJ TRIGLAV MOJ DOM telovadci stvorijo z 6 koraki krog, stoja zanožno z desno. Zavoje v krog delata krajna telovadca z večjimi koraki,

DOM ostali postopoma manjše, tako, da pridejo v srednji razstop v krogu.

OJ TRI= druga trojica: klek na desno,

prva trojica: drža,

GLAV telovadci prve trojice: vstop na koleno desnega telovadca - odročiti, (z rokami se oprimejo za komolce),

MOJ DOM prvi telovadci: vstop z levo na koleno levega telovadca,

drugi telovadci (spodnji) oprimejo zgornje telovadce za notranjost stegen,

KAKO SI KRASAN prvi (zgornji) telovadci: odročiti gor, dlani spred (se drže za roke),

KAKO SI KRASAN drža,

Odhod iz pozornice poljuben.

~~Na koncu IV. slike.~~

Lectant Rakar France.

V drugi sliki, 1. prizor.

Proste vaje tabornikov

Skladba se izvaja na pesem "V hribih se dela dan", katero lahko pojejo ali pa spremlja izvedbo klavir na isto imensko melodijo. Telovadci stoje v krogu, s čelom proti sredini. Srednji razstop. Takt: 2/4. Mera (hitrost) koračnice. Temeljna postava: Stoja spetno - priročiti.

S e s t a v a

- I. 1 (V HRI) 1/1 obrat v desno na prstih obeh nog - izpad z desno naprej - skrčiti predročno ven podleht vodoravna, dlani dol, (kakalci rok se dotikajo čela)
2 (BIH) drža,
- II. 1 (SE DELA) prožiti v odročenje gor,
2 (DAN) dlani not,
- III. 1 (V HRI) drža,
2 (BIH) vzravna na desni - stoja zanožno z levo,
- IV. 1 (ŽARI) skrčiti predročno gor ven - podleht vodoravna, dlani dol - zaklon glave (kakalci rok se dotikajo čela),
2 (LA LA LA) drža,
- V. 1 (BRA) 1/1 obrat v levo v stojo prednožno z levo - skozi predročenje priročiti (pred obratom) in sp: odročiti, dlani spredaj (roke polože na ramena sosednjih telovadcev),
2 (TJE) drža,
- VI. 1 (LE VEN) stoja izstopno z desno naprej,
2. (NA PLAN) izpad z levo naprej - skozi priročanje predročiti, dlani dol,
- VII. 1 (NA VRH) 1/2 obrata v desno - stoja odnožno z desno - desno z donjim lokom skozi priročanje odročiti gor, levo po najkrajši poti odročiti gor, dlani not,
2 (PEA) zasuk dlani ven in sp:,
- VIII. 1 (NIN) s prisunom desne stoja spetno - skozi odročenje priročiti,
2 (LA LA LA LA) drža,
- IX. 1 (HRIB) stoja izstopno z desno vstran (levo visoko odnožiti) - odročiti gor, dlani dol in sp:,
2 (IN DOL) levo prinožiti - skozi odročenje priročiti,
- X. 1 (NA) odročiti, dani dol in sp:,
2 (OKOL) priročiti - 1/1 obrat v levo v stojo skrižno leva pred desno - odročiti, dlani dol,
- XI. 1 (S CVE) 1/2 obrata v desno - klek na desnem kolenu - levo skozi priročanje predročiti, desno po najkrajši poti predročiti, dlani dol,
2 (JEM JEM) drža,
- XII. 1 (ODET) predklon - predeočiti ven vzklopljeno, dlani spredaj,
2 (LA LA LA LA) drža,
- XIII. 1 (TUKAJ) vzravna - vzklon - 1/2 obrata v desno v stojo zanožno z levo dva tekovna koraka naprej - priročiti in sp:,
2 (SEM) dva tekovna koraka naprej in sp:,
- XIV. 1 (BREZ) dva tekovna koraka naprej in sp:,
2 (SKRBI) dva tekovna koraka naprej - s prisunom leve stoja spetno,
- XV. 1 (TUKAJ) desno odročiti gor, dlan dol - levo skrčiti predročno podleht spredaj, dlan dol in sp:,
2 (DAN) 1/2 obrata v levo v stojo zanožno z desno - desno skozi priročanje skrčiti predročno podleht spredaj, dlan dol - levo skozi priročanje predročiti gor, dlan dol,
- XVI. 1 (IN NOČ) s prisunom desne stoja spetno - priročiti,
2 (LA LA LA LA) drža,
- XVII. - XXIV = I. - VIII.

Skladbo izvaja poljubno število telovadcev.

Kamotam. Po petek enega leta. Nedelja je. Na hrii iz gatare v dijemih baroch.

1. prizor.

Med potem jake.

Metka (vsega praznično oblična, pri smijeh in čiste iz hujšga.)

Jaka (prihodno mehak čara): Dobro dan, Metka, dobro dan.

Metka (pogleda v vis): O, Bog ga daj, Jaka! Pojdi mi pomagati, če kaj povedal.

Jaka: Zbogaj se me, če ti je tako prazno, Metka. (Poglej mi prava.) Kaj pa malo prisa dem. Kaj pa počneš z mano?

Metka: O, se naradi. Danes je nedelja pa malo berem. Ves, berem pa se z mano prava, čeprav imam smeti očala.

Jaka (pogleda obzi očala, ki jih je odložila Metka): Ali ti kaj dobro mesajo?

Metka: Se kar dobi.

Jaka: Če ti je kaj primerno, hehe druga.

Metka: Hehe, da danes nimam krambe?

Jaka: Danes nisem pisal po hujšojah. Lojzek mi je pisal mi me porabil na slovesu.

Metka: Pa je me! O hi fant, ti! Ta te je porabil!

Jaka (heja prisa): Se potušoj, kaj mi je pisal. (Čita) "Dragi brate Jaka! Najmanjani vam, da postanimo v nedeljo, dne 20. avgusta l. b. pri nas malo dirskih odločitev, pa bi se spredal na proučevanju društva. Tudi ste bili ti, ki nas ste napotili prazno prazno ne poboljša pot, vas pa se porabilim, da nas ta dan obiščete. Lohar! Vas bratje in Lojzek."

Metka: Ta fant, ta fant! Hehe, najgora mati!

Jaka: Ves, Metka, stara sem je, pa je mi volje stopile v oči, he sem paal to prisa. Vas bratje in Lojzek, prisa. Se me vem, kaj naj mi bo krambe. Sem pa tudi dejal, vedaj pa krambe prisa mi v najlepše

se napravila pa greš, naj stane, her boče. - Vsi to je mlesina, shete, hi se
ne gre štiti hinavsko! Taki benda šlovice her pogrjeji mi pojivoi.

2. prizor

Prijinje, Ketrca.

Ketrca (stopi iz hiše, je čedus napravljene, s buhalnicar v rohi): O, dober dan Jabe! Mi
ste tudi prišli?

Jabe: Tudi, tudi!

Ketrca: No, paar, paar! Poste pa qui nas qui bovidu. No, her ne hodite drugam.
(bežbe v hišo)

3. prizor.

Prijinje hej Ketrca.

Jabe (zgodnem pogledu shete): Kam pa si to zapisal?

sheta: Kaj me? Mi je rodit, beline je. Kam si je pognel praj, je sedaj me
si pognel.

Jabe: Shraj da me. Kehr ne vedetaki šlovice rarisit pravye!

sheta: Pa nis, her jo je tchete obavit? In v kateri katham casu?

Jabe: Ne bi vedel!

sheta: Lojzaki. Samo Lojzaki!

Jabe: Ali mogoc!

sheta: Belhan je sed v sol, jo je bar naprej pisavil. Kadec pa je pisil
ne pristnici, a kojicu ni veli ni moji, pa je bil drevi ni davi
qui nji ni her naprej jo je mehej priporodovet. Her njine misli
je ugavit. Se predur je utegnila ubagti je stavit, her je hotela.
Pa se je zicetboma zabesuhela med njim, on je molcl ni quor nis
ni zamevit. - No, sedaj rodit - sedaj je pa taha.

Jabe: Ali mogoc! Ali mogoc!

sheta: Kcejo jo je odradil samur kregate (hej z garto nosfanye) me. Tega pa
ne rume pustiti, belha jo je kejo negorayel.

4. prizor

Pufinje, Foje, Lojzek, Peter, Pavel, Andrej, Janez in še nekaj dečkov.

Foje (ves izpražnjen, s srpom v gumburci, pribovka na belu dečko, ki se vrti v kroglu. Njemu na dnu Lojzka hudi v kroglu.) Taka, fantje, zdej smo pa tukaj. Veste mati... (zgrabe Jaha) O, Jaha, dober dan! Lohoro, Jaha! (Da Jaha pokr.) Ali si tudi malo prišel?

Dečki: O, ali Jaha, stiva Jaha! Tj' ga je brava?

Jaha: Pogovarjani, fantje, pogovarjani. Brava pa dales mi!

Dečki: To je pa šerda.

Jaha: Veste fantje, dimgie sem hejal jaz nam svoje zavimiroti; dales pa pošte pa poverzati si meni; hej zneste.

Lojzek: To me pauli, ali, da ste prišli! (dru de pokr.) Lohoro, stiva!

Foje: Ves, Jaha, popoldne s'namo nastop doli na tramih. Pa helo se vse lepo nogaariti kile fakorei.

Peter: Loj ste hudi si deteli, Foja.

Pavel: Pa se helo!

Andrej: Loj pami ne si zmagi.

Foje: Oho pa je, to. Lohoro pa jaz p'itismem, mora iti. To me pomagaj mi! Veste mati, smo se rekli, da pojde popoldne vse v redem, naj'andaj se malo pousoimo. Doli je, pa polno zija, smo šli pa sem. To je fakorei, ker se niso nihdan videli hej tabiga. (Šlje in dele grbe.) Ene, dva, tri, stiva! Ene, dva, tri, stiva.

5. prizor

Pufinje, Helma, zdej polgorne nekaj dečkov.

Helma (je stopila na prag): Jezis, Foje, to si le zmedel o pamoga ty. (Pavel pokr.)

Foje & (ho je ubal): To pods zija, nam pravim. Loj se niholi niso hej tabiga videli. Loj hudi jaz me! To sem pol' jaz mojihem smo se brece. jemu ili soldate s p'p'ruato ^{salto} na glavi, ali pa popaje in

ganderajo. Zatoj so pa fantini tehnole namuniformirani in delajo, da se
mi pri rojehih komaj tabor. (Get dele zobe.) Ene, dva, tri, štiri! Ene,
dva, tri, štiri!

6. prizor

Prijatelj, učitelj.

Prisiljen: ~~Iskreno, iskreno,~~ Prijatelj, prijatelj, prijatelj! Zdravo nam prijatelj!

Dečki: Zdravo!

Jože: Mi mar ne znam, hej?

Prisiljen: Izvestno!

Jože: Kar nekako proutadil sem se med to mladino. Zdravilo sem, hej!
je Lohol. Lani me rebi saktim to. Kar za res!

Metka: Veliko so pa tudi gospoda učitelj pripravniki le temu, ker so u bolih ubran,
jeli s fantini in jih učili se posebej.

Jože: To je za res. Ta čast gospoda učitelju!

Metka: Se punce bi morali naučiti tehnole.

Jože: To pender mi je zanka.

Prisiljen: Tudi je, karno tabor. Za tabor je že prepogosto. Prihodnje proučat pa
pravičnem tudi z delnicami. Z zvečkom prihodnjega islebeje leta
dohimur, uoor, mede učitelju in jih bo učite proučat, hej
udaj jaz deche.

Metka: To bo prav, to!

Ljiljak: Potem pa napravimo prihodnje leto skupni nastop.

Prisiljen: To tabor je! In bo tudi odrasli videli, hej zna mladine in
da v sem tem mi nič nepočnega, si may ^{to} proučnega, bodo
tudi oni pristli in prouč javno videli saktim dečkom.

Jože: Jaz bom pa predudaviti.

Ljiljak: Oči! Staresine!

Jože: No pa staresine!

Goje: To je moj stvarni!

Lojzek: Ne, kaj pa me postel delati ni.

Goje: Kdo pa potem?

Lojzek: Bist na celunite.

Goje: Mi ni bo oca puv.

Lojzek: O, ne!

Goje: No, pa kaj me bomo redaj o tem predčelci! To je potem.

Pisatelj: Tavo je! (Delicam) No, delice, ali si kucni na hoteli hito Loholice?

Delice: O, kudi!

Archie: Pa doma ne si pustili.

Pisatelj: Bodo je, bo postel videli, da to ni nič hudega.

F. prizon

Dujinfi, Brui potem Ketur.

Brui: Zdrav, ketye!

Ku (u gajr): Zdrav!

Lojzek (vnu hiti neproti): O, zdrav, brat Brui! (obu de job)

Pisatelj: Zdrav brat Brui! (obu de job)

Brui: Mojgor, ketye zehrata je vane porabilo. Ni, ali vidite, belu negre, duje moie pokobike stvor. Tho si si l' unidil pred letom, da pome danes je kulej nastopiti?

Lojzek: Ce si me hito pliva Jabe, kudi jaz ni bil ziral med vas ni ne bil quisel ka vam (Brui) o solo. In se ginej hi tako jiveli, bekar gup.

Brui: Tu postel videti? Loj je pu videl unlesu pretce!

Pisatelj: Sami molgudje, da puv se peznauiti, ni de ste upretili Loj, zehu, je dovedlo de tega. Res cuden slucaj!

Archie: Bofje volje, jaz pravim! Tve je bofje volje.

Brui: Tu sem vam quincel de knjige: Sejmi zapisnile in plagoj miske knjige. ~~Vzpre. hute upretili~~ Ketur u opisuje, vam pokaje brat

učitelj. Tu a blagajniški knjige pa je par prostorka že opisane. To je deavt našega učitelja za našo sodiško, petsto dinarjev.

Pirleq: Fikene prole!

Lojzek: Zdravo, bab Oriš! (Kajz v italijem dečkom, naj tudi zell'nejo.)

Dečki: Zdravo!

Jaka (vstane mi gre plizé): Drugi naj bom pa jaz. Tudi jaz sam neha; (Da nelej denarja) ker ste me smatrali vrednega, da ste me pora-
bili.

Pirleq: Brezube prole! To so drugi opis! Zapisemo vas med utenostiže.

Lojzek: Škic Jaka, (kajz dečkom) j' zdravo!

Tri: Zdravo!

Hatra (je baboj j' Oriš, osem prihodno stopile me praf in redaj ~~gigant~~ ^{oplate v hišo.})

Joža: Doldan so, mi pa se nisuns nič probudali. (Orišom) Kesto, probuosti morams, da se nam popololue hej me p'kazi!

Boris: Dac, quac.

Lojzek: Vzbra!

Dečki (v zboru)

Hatra (hvie med prati): Lojzek!

Lojzek: Kaj je hatra? (Gu k' n'ji.)

Hatra (vohitem): Bom je jaz tudi hej stela. Za redaj pa slau tebi
hale.

Lojzek: Kaj pa?

Hatra: Se poglej!

Lojzek (pogleda): Tolcainica! Hej mi pa so?

Hatra: Vopuy ji n'ji, ali je har h'vici.

Lojzek: Kaj je brate vi brez n'je.

Hatra: Od danes naprej je se bom pobestovale reč. P'umagati se
boš em! Tebi ne g'ub, Lojzek! (Odide - hišo)

Pajžeh (meu loboçindes sbeti): stete, meti, spuarite. (Poreziye.) ebskur!
 (Deca ijveje punte roje, hi ^{or drolant na kancu} ~~unje kancu primaru shupini~~)
 Faktor.

30/8. 1934. ok 3/4 me 33.

Kat. 16/12. 34.